

חוק הסכמים קיבוציים (הוראת שעה מס' 2), תשל"ה - 1975 *

1. על אף האמור בסעיף 20, בסיפא לסעיף 22 ובסעיף 23 לחוק הסכמים קיבוציים, תשי"ז-1957: (להלן - החוק העיקרי), הוראות ההסכם הקיבוצי האמור בתוספת עדיפות על הוראות כל הסכם קיבוצי אחר או חוזה עבודה.
2. כוחו של צו הרחבה לפי סעיף 25 לחוק העיקרי שניתן לגבי ההסכם הקיבוצי האמור בתוספת יהיה יפה אף אם לא נתקיימו בו הוראות סעיפים 26 ו-27 לחוק העיקרי, ועל אף האמור בסעיף 30 (ב) לחוק העיקרי יהיו הוראותיו עדיפות על הוראות כל הסכם קיבוצי אחר או חוזה עבודה.
3. על אף האמור בסעיף 28 לחוק העיקרי רשאי שר העבודה לקבוע כי תחילתו של צו הרחבה כאמור בסעיף 2 תקדם ליום פרסומו, ובלבד שלא תקדם ליום תחילתו של חוק זה.
4. להסרת ספק נאמר בזה כי אין בחוק זה כדי למנוע מהצדדים להסכם הקיבוצי האמור בתוספת לעשות בו שינויים.
5. תחילתו של חוק זה מיום כ"ב בתמוז תשל"ה (1 ביולי 1975).

תוספת

(סעיף 1)

ההסכם הקיבוצי הכללי שנחתם ביום י"ב באלול תשל"ה (17 באוגוסט 1975) בין ארגוני המעבידים החברים כלשכת התיאום של הארגונים הכלכליים לבין ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל ושמספרו המזהה אצל הממונה הראשי על יחסי עבודה במשרד העבודה הוא 7028/75.

משה ברעם
שר העבודה

יצחק רבין
ראש הממשלה

אסירים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"א באלול תשל"ה (18 באוגוסט 1975); הצעת חוק ודברי הסבר טורסמו בת"ח 1205, תשל"ה, עמ' 452.

1 ס"ח תשי"ז, עמ' 63; תשל"ה, עמ' 223.